

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ПРАКТИК ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної
онлайн-конференції
(м. Харків, 29 листопада 2022 року)**

**ЗАПРОВАДЖЕННЯ
ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ
ПРАКТИК ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ
ЯКОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ**

Матеріали

**Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
(м. Харків, 29 листопада 2022 року)**

**Міністерство освіти і науки України
Департамент науки і освіти
Харківської обласної державної адміністрації
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«ХАРКІВСЬКА ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНА АКАДЕМІЯ»
ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
Мукачівський державний університет
Хмельницька гуманітарно-педагогічна академія
ДЗВО «Донбаський державний педагогічний університет»**

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ПРАКТИК ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОСВІТИ

**Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції
(м. Харків, 29 листопада 2022 року)**

Харків
2022

УДК 378.014.6:005.6]:001.895-048.22(062.552)

З 30

*Друкується за рішенням Вченої ради
Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради (протокол Вченої ради № 4 від 16 листопада 2022 р.)*

Редакційна колегія:

Пономарьова Г. Ф. – доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник народної освіти України, Почесний громадянин Харківської області, ректор – голова;

Степанець І. О. – кандидат педагогічних наук, доцент,
проректор з наукової роботи – заступник голови.

Члени редакційної колегії:

Дмитренко К. А. – кандидат педагогічних наук, доцент, учений секретар;
Одарченко В. І. – кандидат педагогічних наук, доцент;
Демченко Н. Д. – кандидат філологічних наук, доцент;
Цуранова О. О. – кандидат мистецтвознавства, доцент;
Тупиця А. І. – керівник навчально-методичного відділу.

Відповідальність за якість і достовірність матеріалів
несуть автори публікацій.

**З 30 Запровадження інноваційних освітніх практик як засіб
підвищення якості національної освіти** : матеріали Всеукр. наук.-практ.
конф. (29 листоп. 2022 р., м. Харків) / за заг. ред. Г. Ф. Пономарьової;
Комунальний заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради [Електронне видання]. – Харків : ХГПА, 2022. –
478 с.

До матеріалів Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції включені доповіді науково-педагогічних і педагогічних працівників закладів вищої та загальної середньої освіти, аспірантів, здобувачів.

Тематика матеріалів збірника охоплює питання модернізації національної освіти в контексті ідей і теорій класичної педагогічної думки; особливості упровадження та розвиток сучасного інформаційно-ресурсного забезпечення освітнього процесу у закладах освіти; особливості та досвід інноваційних освітніх практик за кордоном; зміст гендерночутливого підходу у сучасній освіті: соціальний, педагогічний та психологічний аспекти.

УДК 378.014.6:005.6]:001.895-048.22(062.552)

© Харківська гуманітарно-педагогічна академія, 2022

Список використаних джерел

1. Гуревич Р.С. Інформаційні технології навчання: інноваційний підхід : нав. посіб. Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2012. 348 с. URL: <http://kist.ntu.edu.ua/textPhD/itn.pdf> (дата звернення: 19.10.2022).
2. Коваль Т.І. Підготовка викладачів вищої школи: інформаційні технології у педагогічній діяльності : навч.-метод. посіб. Київ: Вид. центр НЛУ, 2009. 380 с.
3. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі. *Педагогіка*. 2015. №1. С. 35–38.

КУЛЬТУРА БЕЗПЕКИ ОСВІТЯН НА РОБОЧОМУ МІСЦІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Кравченко А. В., Рассказова О. І.

Проблема безпеки завжди була актуальною починаючи від особистості закінчуючи державою та світом в цілому. Для українського суспільства вона є проблемою номер один, оскільки Україна зазнала й зазнає військової агресії з боку росії. Більшість населення України не були готові до цього й не мали досвіду життя та роботи в умовах постійного підвищеного ризику, тому нині, в умовах воєнного стану, гостро постає питання культури безпеки на робочому місці фахівців і фахівчинь різних сфер, насамперед освітньої, адже саме від їхнього вміння поводитися у надзвичайних ситуаціях залежить не лише їх життя, а й життя здобувачів освіти.

Аналіз стану дослідженості порушеної проблеми показав досить широке коло питань, висвітлених у наукових дослідженнях процесу формування культури безпеки (А. Борканюк, М. Бутиріна, Н. Валігун, В. Дем'янчук, С. Клевцов, І. Комаров, А. Носовський, І. Риженко, В. Чабан та ін.); формування культури безпеки дітей, підлітків, молоді (К. Варивода, В. Белан, Л. Кравченко, Н. Кулалаєва, О. Пуляк, Н. Стратійчук, О. Шароватова та ін.); культури безпеки життєдіяльності фахівців різних спеціальностей (Н. Астахова, Н. Гусятинська та Т. Чорна, С. Ігнатенко, Н. Єфіменко та ін.). Проте, незважаючи на досить ґрунтовну кількість досліджень, присвячених означеному питанню, серед наукових розвідок бракує досліджень щодо проблеми культури безпеки освітян на робочому місці в умовах воєнного стану.

Вперше теміносполуку «культура безпеки» було визначено Міжнародним агентством з атомної енергії у 1986 р. як набір правил та особливостей діяльності, організації і поведінки персоналу, який встановлює вищим пріоритетом особисту відповідальність і увагу до проблем безпеки, яка визначається їх значущістю [2; 3, с. 239].

Кодекс цивільного захисту України (ст. 41) визначає культуру безпеки життєдіяльності населення як сукупність цінностей, стандартів, моральних норм і норм поведінки, спрямованих на підтримання самодисципліни як способу підвищення рівня безпеки [1].

Досліджуючи питання культури безпеки освітян відзначимо, що від індивідуальних ціннісних установок, мотивів їхньої поведінки, рівня розвитку особистісних якостей та здібностей, а також рівня сформованості умінь щодо дій у надзвичайних ситуаціях залежить забезпечення культури безпеки на робочому місці.

Спираючись на аналіз наукових джерел з досліджуваної проблематики, витлумачуємо культуру безпеки освітян як рівень розвитку особистості, що характеризується наявністю особистих і соціальних цінностей, безпечною поведінкою в повсякденному житті та робочому місці, підготовленістю до вживання конкретних дій у надзвичайній безпековій ситуації.

Враховуючи вище зазначене, робимо висновок, що культура безпеки освітян на робочому місці в умовах воєнного стану включає в себе знання, уміння та навички щодо: самопомоги та психосоціальної підтримки усіх учасників освітнього процесу / копінгу; онлайн застосунків для отримання оперативної інформації / сповіщення; плану дій після оголошення повітряної тривоги; розташування найближчого місця захисних споруд цивільного захисту (сховища, укриття); надання домедичної допомоги та порядок її проведення; правил поведінки в укритті; що робити і як поводитись під час артобстрілів / коли знайшли вибухонебезпечний предмет; алгоритму дій у випадку, якщо опинилися під завалами / у випадку хімічної загрози / радіаційної небезпеки; номеру телефону виклику всіх служб екстреної допомоги тощо.

У цілому, доходимо висновку, що для забезпечення безпеки на робочому місці в умовах воєнного стану освітянам необхідно щоденно практикувати навички стійкості, пройти спеціальну підготовку щодо дій у надзвичайних безпекових ситуаціях, ознайомитись з інструкціями та схемою евакуації та розташування найближчого укриття, скачати та стежити за оповіщеннями, що надсилаються за допомогою засобів зв'язку (єТривога, Повітряна тривога, Тривога тощо), оволодіти технологією копінгу та алгоритмом дій щодо поводження у разі виникнення небезпеки на робочому місці.

Список використаних джерел

1. Кодекс цивільного захисту України: веб-сайт. URL: <https://kodeksy.com.ua/kczu/41.htm> (дата звернення 10.06.2021).
2. Офіційний сайт Южно-Українського енергокомплексу: веб-сайт. URL: https://www.sunpp.mk.ua/uk/safety/safety_culture (дата звернення: 10.06.2021).

3. Романів Л. В., Пішак О. В., Бойчук Р. Р. Культура безпеки як складова базової культури особистості. *Молодий вчений*. 2017. № 3.1 (43.1). С. 238-241.

ФІТНЕС СИЛОВОГО СПРЯМУВАННЯ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ У ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНИМИ ВПРАВАМИ

Красько Є. В., Журавльова І. М., Пятницька Д. В.

Останнім часом дуже багато випробувань випало на долю нашого суспільства. Два роки перебування на карантині та введення воєнного стану на території нашої держави дуже кардинально змінили спосіб життя людей і здобувачів освіти у тому числі. Майже всі заняття проводяться в дистанційному режимі, що дуже скорочений час рухової активності, а це у майбутньому негативно вплине на здоров'я молоді.

Система фізичного виховання у закладах вищої освіти повинна сприяти утвердженню здорового способу життя та виховувати здорову молодь, тому викладачі фізичного виховання повинні шукати засоби, які посилять мотивацію здобувачів освіти до занять фізичними вправами та які можна проводити без проблем в онлайн режимі. [1] До таких засобів можна віднести фітнес силового спрямування, бо багато його видів не потребують великої території для занять і є дуже популярним на сьогоднішній день.

Метою нашої роботи є – дослідити вплив занять фітнесом силового спрямування на формування мотивації здобувачів освіти до самостійних занять фізичними вправами.

Як показує практика, існують різні способи мотивувати здобувачів освіти на заняттях з фізичного виховання, проте найефективніший метод полягає в тому, щоб продемонструвати різні позитивні впливи фізичних навантажень. До них можна віднести: інтерес до нової справи; цікаві форми проведення секцій; бажання самоствердитись в оточенні та у змаганні з іншими; бажання мати красиве тіло, щоб сподобатися особі іншої статі; бажання бути здоровим і зовнішньо привабливим тощо.

Фітнес силового спрямування підходить до вирішення багатьох, питань щодо мотивації студентів до занять фізичними вправами. До того ж, після проведення анкетування ми з'ясували, що він є найпопулярнішим видом з усіх запропонованих здобувачам освіти. Правильно побудована програма силового фітнесу може забезпечити значні функціональні переваги та поліпшити загальний стан здоров'я та благополуччя, включаючи збільшення міцності кісток, сухожиль та зв'язок, розвиток м'язів, поліпшення функціонування суглобів, зменшення ризику виникнення травм, зростання метаболізму, поліпшення функціонування серця, збільшення ліпопротеїдів високої щільності [1].